

SFANTA MARIA SI SFINTII MARTIRI BRANCOVENI
544 BRIDGEPORT RD. E, KITCHENER, ON, N2K 1N7

Vizitati website-ul : www.sfmariakitchener.com

si pagina noastra de facebook : [Sfânta Maria si Sfinții Martiri Brâncoveni](#)

28 Februarie 2018

+) Sf. Cuv. Ioan Casian Romanul
si Gherman din Dobrogea

❖ EVANGHELIA DUMINICII A II-A DIN POSTUL MARE

“În vremea aceea, a intrat iarăși Iisus în Capernaum după câteva zile și s-a auzit că este în casă. Și îndată s-au adunat așa de mulți, că nu mai puteau încăpea nici pe locul dinaintea ușii, iar Dânsul le grăia cuvântul lui Dumnezeu. Și au venit la Dânsul aducând un slăbănog, pe care îl purtau patru inși. Dar, neputând ei să se apropie de Dânsul din pricina mulțimii, au desfăcut acoperișul casei unde era Iisus și prin spărtură au coborât patul în care zăcea slăbănogul. Atunci, văzând credința lor, Iisus a zis slăbănogului: fiule, iartă-se ție păcatele tale. Dar unii dintre cărturarii care erau acolo de față cugetau în inimile lor: de ce grăiește Acesta astfel de blasfemii? Cine poate să ierte păcatele, decât numai singur Dumnezeu. Însă Iisus, cunoscând îndată cu duhul Său că așa gândeau ei în sinea lor, le-a zis: de ce cugetați acestea în inimile voastre? Ce este mai lesne: a zice slăbănogului: iartă-se păcatele tale, sau a zice: scoală-te, ia-ți patul tău și umblă? Dar ca să știți că Fiul Omului are putere pe pământ să ierte păcatele, a zis slăbănogului: ție îți poruncesc: scoală-te ia-ți patul tău și mergi la casa ta. Și s-a sculat îndată și, luându-și patul, a ieșit afară înaintea tuturor, încât erau toți uimiți și preamăreau pe Dumnezeu, zicând: niciodată n-am văzut așa ceva.” (Marcu II, 1-12)

❖ SPARGAND ACOPERISUL

(Predica la Duminica a II-a din Postul Mare)

preot Anthony Coniaris

Într-o zi patru prieteni au adus un paralytic la Iisus să îl vindece. Când au văzut că nu se putea intra în casa în care predica Iisus, din cauza mulțimii prea mari, cei patru nu au disperat. Credința nu se lasă bătută niciodată. Perseverează, este inventivă, fertilă, plină de idei, râde de bariere. Dacă un drum este închis, credința caută alt drum. Și îl găsește în final. Scoțând câteva dintre țiglele ușoare ale acoperișului palestinian, cei patru prieteni l-au coborât prin deschizătură, așezându-l la picioarele Învățătorului. Imaginați-vă uimirea celor din casa plină ochi când au auzit un zgomot ciudat de sus, au observat căzând praf peste ei, iar când și-au ridicat privirea au văzut acoperișul spart și paralyticul coborând spre ei. Imaginați-vă cum Iisus privea spre cerul deschis, prin gaura din acoperiș, văzând patru capete ce îl priveau de sus! **Avem aici un exemplu despre cum credința sparge acoperișul pentru a ajunge la Dumnezeu.** Acești oameni au demonstrat pentru toți că credința creștină este mai mult decât o străfulgerare în întuneric; este un efort hotărât de a stabili o legătură cu Iisus. **Persoana care spune "nu am fost duminica aceasta la biserică, dar inima mi-a fost acolo" se păcălește pe sine. Dacă inima îi era acolo, și trupul i-ar fi fost acolo. Nu poți să oprești credința din a găsi un drum pentru ca să fie cu Iisus.**

Să ne uităm puțin la cei patru prieteni ai paralyticului. Primul lucru pentru care Iisus i-a admirat a fost credința lor. **"Și văzând Iisus credința lor"** a făcut vindecarea miraculoasă. Dar credința creștină nu stă singură; ea merge mână în mână cu iubirea. Când acești patru prieteni au venit la Iisus, ei nu au venit singuri. Ei și-au amintit de cel care dorea atât de mult să îl vadă pe Iisus, dar nu putea din cauza paraliziei. Mulți îl uitaseră, dar nu și prietenii lui. Ei au găsit timp și energie ca să meargă, să îl ia, să îl ducă la Iisus. Ei sunt genul de oameni care îi provoacă bucurie Domnului. Nu au căutat să îl vadă doar ei pe Iisus, ci s-au gândit să îl aducă pe acela care altcumva nu ar fi putut veni singur.

Începem aducându-ne pe noi înșine la Hristos. Dar niciodată nu ne oprim aici. După ce ne-am adus pe noi, îi aducem pe alții. Cel mai mare dar pe care un om îl poate da cuiva este Hristos.

Foarte puțini sunt aceia care într-o zi să nu aibă de-a face cu cineva care nu îl cunoaște pe Hristos și care nu are nevoie disperată să îl cunoască. Nu este oare acesta scopul nostru ca Biserica, adică al cateheților, părinților, responsabililor de tineret, membrilor din cor, prietenilor, ca fiecare în stilul propriu să îi aducem pe ceilalți în prezența vindecătoare a Domnului nostru? Cât de ușor este, de exemplu, să aduci un prieten și să îl așezi la picioarele lui Iisus prin rugăciune! Cei patru bărbați din Evanghelia de astăzi nu au putut să își vindece prietenul paralytic, dar au fost dispuși să îl ducă la Cel care poate vindeca.

"Fiule, iertate îți sunt păcatele tale!"

Vedeți cu câtă gingașie și mare compasiune i-a vorbit Iisus paralyticului? *"Fiule, iertate îți sunt păcatele tale."* Văzându-l așezat în patul său, i s-a adresat cu *"Fiule"*. Vorbea într-adevăr cu unul dintre copiii Săi care suferea și l-a pus în contact - după cum face cu noi toți - cu iubirea și puterea lui Dumnezeu. Iisus ar fi putut să îi spună paralyticului: *"Te-am vindecat de paralyzie."* Dar nu a făcut așa. I-a spus în schimb:

"Iertate îți sunt păcatele tale." Problema cu acel om nu era paralyzia, ci ceva mai adânc. Trupul și sufletul trăiesc atât de îngemănate încât boala unuia afectează pe celălalt. Tortura păcatului și a vinovăției erau cauza profundă a paraliziei omului. Așa că **Iisus a eliminat cauza primară: "Fiule, iertate îți sunt păcatele."** Dacă o persoană este un șofer prost, va transforma într-un morman de fier vechi orice mașină - chiar și cea mai bună. În astfel de cazuri terapia cea mai bună nu este repararea mașinii, ci reeducarea șoferului. Dacă Iisus ar fi vindecat doar trupul acestui om, apăsarea păcatelor neiertate și-ar fi găsit calea sub forma unei alte boli fizice. **Acest om era paralytic de vinovăție, iar paralyzia fizică era doar un semn exterior al paraliziei spirituale, interioare.** Păcatul este paralyzatorul cel mai mare. Paralyzează omul, trupul și sufletul. Iisus a venit să vindece astfel de paralyzii.

Venim astăzi la Iisus paralyzați de lipsa de sens a vieții, simțind însă că ea ar avea un sens: *"Am venit ca voi să aveți viață și să o aveți din belșug."* Venim la Iisus paralyzați de păcat și de vinovăție; mergem de la el iertați. Venim la Iisus paralyzați de neliniște și frică. Plecăm împăcați - *"pacea lui Dumnezeu care covârșește orice minte"* (Filipeni IV,7). Venim la Iisus paralyzați de slăbiciunile noastre; plecăm întăriți.

"Toate le pot întru Hristos, Cel care mă întărește" (Filipeni IV,13), spune Pavel. Venim la Iisus paralyzați de sentimentul de singurătate; plecăm după ce am găsit un Prieten care ne iubește și căruia îi pasă de noi. Venim la Iisus paralyzați de descurajare; plecăm cu speranță - o speranță ce este fixată în

Dumnezeu, care atât de mult a iubit lumea încât pe Unicul Fiu "nu L-a cruțat, ci L-a dat morții, pentru noi toți" (Romani VIII,32). Venim la Iisus paralizați de scepticism și îndoială; plecăm după ce am găsit Adevărul. "Eu sunt Calea, Adevărul și Viața! Nimeni nu vine la Tatăl Meu decât prin Mine. (Ioan XIV,6) Venim la Iisus paralizați de tristețe; plecăm bucuroși. "Acestea vi le-am spus, ca bucuria Mea să fie în voi și ca bucuria voastră să fie deplină" (Ioan XV,11). Venim la Iisus paralizați de frica morții; plecăm asigurați de viața veșnică.

"Pentru ce vorbește Acesta astfel?"

Când cărturarii l-au auzit pe Iisus spunând: "Fiule, iertate îți sunt păcatele tale!", ei au reacționat spunând: "Pentru ce vorbește Acesta astfel? El hulește. Cine poate să ierte păcatele, fără numai unul Dumnezeu?" Cărturarii credeau că din moment ce doar Dumnezeu poate să ierte păcatele, Iisus a comis o blasfemie. Iisus le arată că El este Dumnezeu vindecându-l pe paralytic. "Ca să știți că putere are Fiul Omului a ierta păcatele pe pământ, a zis slăbănogului: Zic ție: Scoală-te, ia-ți patul tău și mergi la casa ta." Trebuie să nu uităm că acei cărturari erau convinși că nici un paralytic nu se poate ridica până nu i se iartă păcatele. Conform cărturarilor, toate bolile erau rezultatul păcatului, și nici o boală nu putea fi vindecată dacă nu erau iertate păcatele. Acum, dacă Iisus reușea să îl facă pe acest om să se ridice și să umble, atunci aceasta era dovada că păcatele omului au fost într-adevăr iertate și deci Iisus era într-adevăr Dumnezeu, singurul care poate ierta păcatul!

"Ce este mai ușor?"

"Ce este mai ușor", întreabă Iisus, "a zice slăbănogului: Iertate îți sunt păcatele, sau a zice: Scoală-te, ia-ți patul tău și umblă?" Arhiepiscopul William Temple a răspuns la această întrebare când spunea odată: **"Să crezi (lumea) a fost ușor... nici un efort. 'Să fie lumină' (a spus Dumnezeu) și a fost lumină. Dar să convertești inimile de la egoismul caracteristic omului la iubirea caracteristică lui Dumnezeu... aceasta a costat agonie și sudoare de sânge și moartea (lui Dumnezeu) pe cruce. Într-adevăr: ce este mai ușor?"**

Hristos este cel care spune fiecărui păcătos care se pocăiește: "Ridică-te și umblă. Păcatele îți sunt iertate." "Ce spune acesta? Cine poate să ierte păcatele, fără numai unul Dumnezeu?", întreabă cărturarii. Dar paralyticul știe: Aici, în Hristos, este Dumnezeu! Așa că "erau toți uimiți și slăveau pe Dumnezeu, zicând: Asemenea lucruri n-am văzut niciodată." Prin puterea aceluiași Hristos, noi, de asemenea, ne putem ridica mintea paralyzată, sufletul paralyzat, și umbla cu o viață nouă, o viață plină și sănătoasă. Și noi, de asemenea, putem să îi dăm mărire lui Dumnezeu, spunând: "Nu am văzut niciodată asemenea lucruri. Nu am visat niciodată că această bucurie, această pace, această iertare, ar fi posibile!"

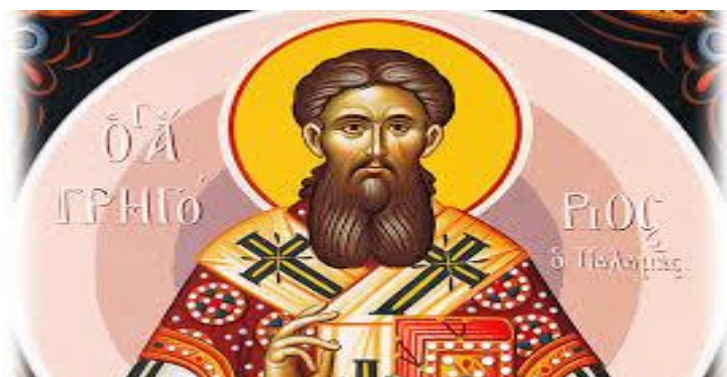
❖ Iubirea e începutul vindecării

Dumnezeu este Incepătorul iubirii, iar lumea întreaga este produsul (și conține în sine reflexul) iubirii lui Dumnezeu. Ca iubirea să fie înțeleasă, ea trebuie să fie și constientizată. Ingerii au fost primele ființe constiente create de Dumnezeu. Având liber arbitru, unii ingeri au refuzat iubirea lui Dumnezeu, lasând

loc raului de a patrunde in lume. Dupa facerea lumii vazute, Dumnezeu a adus omul la existenta ca sa troneze deasupra intregii creatii. Spre deosebire de ingeri, oamenii sunt fiinte corporale, dar asemenea ingerilor, ei sunt inzestrati cu capacitatea de a iubi in mod liber si constient. Cum prima pereche umana a refuzat iubirea lui Dumnezeu si a preferat invoirea cu ispita ingerilor cazuti, raul a inceput sa patrunda in om si in "venele" creatiei lui Dumnezeu, transmitandu-li-se boala si moarte. *"Plata pacatului este moartea, dar harul lui Dumnezeu este viata vesnica intru Hristos Iisus, Domnul nostru"*(Romani VI, 23), ne spune Sfantul Apostol Pavel. **Neiubirea manifestata de ingerii cazuti si-apoi de primii oameni este cauza originara a bolii si a mortii.** De-atunci este vizibila in creatie iubirea lui Dumnezeu parazitata de neiubirea demonilor si a omului invoit cu ispita lui. De aceea suntem chemati de Hristos sa ne vindecam intai "radacina", adica fibra intima a sufletului, pentru ca pe-acolo vine seva sanataii si a vietii sau otrava bolii si a mortii. Prin raspuns bun la chemarea iubirii lui Hristos si prin daruirea iubirii Lui semenilor nostri vom pune inceput bun insanatosirii noastre. De la Domnul aceasta sanatate v-o dorim tuturor! *p.didel*

❖ Sfantul Grigorie Palama, despre energii necreate si lumina

Vietuitor intre 1296-1359 dupa Hristos, Grigorie Palama este sfantul care formuleaza teologia deosebirii dintre **fiinta** lui Dumnezeu si **energiile Sale necreate**(lucrari sau har). In timp ce fiinta lui Dumnezeu nu poate fi cunoscuta, Dumnezeu se face cunoscut omului numai prin energiile Sale. **Fara aceasta deosebire intre fiinta si energii exista riscul confuziei lui Dumnezeu cu lumea (panteism).** Deci Dumnezeu lucreaza si se manifesta in lume numai prin harul Sau necreat, iar omul intra in comuniune cu Dumnezeu tot numai prin har. Fara har, atat omul cat si creatia s-ar identifica cu Creatorul insusi. *"Dumnezeu in fiinta e un adanc nepatruns, necomunicabil, neschimbabil, iar din acest adanc emana puteri si lucrari in care nu se scurge insasi fiinta; aceste lucrari sunt nenumarate precum si abisul fiintei este fara sfarsit, ele fiind altceva decat fiinta."* Aceste cuvinte le gasim in lucrarea "Viata si invatatura Sfantului Grigorie Palama" scrisa de parintele Dumitru Staniloae.

Pe de alta parte *"Sfantul Grigorie Palama vorbeste de 3 lumini: 1. lumina sensibilă, 2. lumina inteligenței și 3. lumina necreată care le depășește pe primele. Lumina inteligenței este diferită de lumina percepută de simțurile noastre. Lumina sensibilă ne descoperă obiectele proprii simțurilor noastre, iar cea intelectuală servește la manifestarea adevărului care se află în gândire. Deci, vederea și inteligența nu percep una și aceeași lumină, ci este propriu fiecăreia din cele două facultăți să acționeze după natura lor și limitele lor. Totuși, atunci când cei care sunt vrednici primesc harul și puterea spirituală supranaturală, ei percep atât prin simțuri, cât și prin inteligență ceea ce este mai presus de orice simț și de orice intelect. Cum? Acest lucru este cunoscut numai de Dumnezeu și de cei care au avut experiența harului său (Tomul Aghioritic, P. G. CL, col. 1833D).*

Lumina divină nu este una materială și nici spirituală sau sensibilă, dar nici nu este o lumină inteligibilă sau de ordin intelectual. Această lumină este divină și necreată. Vederea luminii dumnezeiești, nu este o analogie simbolică cu lumina fizică sau o simplă teorie, ci semnul prezenței vii și personale a lui Hristos. Această lumină divină se descoperă oamenilor curați duhovnicește și care ajung pe culmile cele mai înalte ale virtuții și duc viață de sfințenie. În lumina divină omul îl vede pe Hristos, Îl cunoaște, comunică cu El și se bucură nespus de prezența Lui."(*"Sfantul Grigorie Palama despre fiinta lui Dumnezeu, energiile Sale necreate si vederea luminii dumnezeiesti"* - de **preot Liviu Petcu**, www.doxologia.ro, portal ortodox). *p.didel*

❖ RANDUIALA BISERICESCA PE INTELESUL TUTUROR

ECTENIA

Atat la Sfanta Liturghie cat si in cadrul altor slujbe bisericesci, ectenia e nelipsita din cultul bisericesc. Ectenia este rugaciunea alcatuita dintr-o succesiune de mai multe cereri ale preotului (diaconului), cereri care alterneaza - ca intr-un dialog - cu confirmari ale credinciosilor participanti la slujba. Cea mai cunoscuta ectenie este **ECTENIA MARE**. E asezata, de obicei, la inceputul randuielilor bisericesci, iar la Sfanta Liturghie se rosteste de catre cler si credinciosi chiar dupa **Binecuvantarea Mare (Treimica)**.

Preotul (Diaconul): *Cu pace Domnului sa ne rugam.*

Credinciosii raspund dupa fiecare cerere "**Doamne miluieste**", adica "**Doamne ai mila de noi**" pentru ca noi, chiar de am fi in stare numai de fapte bune si marete, tot nu ne-am putea mantui. A cere mila lui Dumnezeu nu e umilinta, ci e recunoasterea realitatii ca numai Domnul ne poate scapa, nu ca un stapan ce asteapta supunere, ci ca un Frate care S-a facut asemenea noua si S-a umilit asa cum niciunul dintre noi nu s-a umilit si nici nu s-ar fi umilit vreodata.

Preotul (Diaconul): *Pentru pacea de sus și pentru mântuirea sufletelor noastre, Domnului să ne rugăm.*

Pentru pacea a toată lumea, pentru bună-starea sfințelor lui Dumnezeu Biserici și pentru unirea tuturor, Domnului să ne rugăm.

Pentru sfință biserica aceasta și pentru cei ce cu credință, cu evlavie și cu frică de Dumnezeu intră într-însa, Domnului să ne rugăm.

Pentru (Inalt) Prea Sfințitul (Arhi) Episcopul nostru (N), pentru cinstita preoție și cea întru Hristos diaconime, și pentru tot clerul și poporul, Domnului să ne rugăm.

Pentru (aici se pomenește conducerea țării, după îndrumările Sfântului Sinod), Domnului să ne rugăm.

Pentru sfinț locașul acesta, țara aceasta și pentru toate orașele și satele și pentru cei ce cu credință locuiesc într-însele, Domnului să ne rugăm.

Pentru buna-întocmire a văzduhului, pentru îmbelșugarea roadelor pământului și pentru vremuri pașnice, Domnului să ne rugăm.

Pentru cei ce călătoresc pe ape, pe uscat și prin aer, pentru cei bolnavi, pentru cei ce se ostenesc, pentru cei robiți și pentru mântuirea lor, Domnului să ne rugăm.

Pentru ca să fim izbăviți noi, de tot necazul, mânia, primejdia și nevoia, Domnului sa ne rugam.

Apără, mântuiește, miluiește și ne păzește pe noi, Dumnezeule, cu harul Tău.

Pe Preasfânta, curata, preabinecuvântata, slavita Stăpâna noastră, de Dumnezeu Născătoarea și pururea Fecioara Maria, cu toți sfinții pomenindu-o.

Credinciosii (Strana): *Preasfântă Născătoare de Dumnezeu miluiește-ne pe noi.*

Pe noi înșine și unii pe alții și toată viața noastră lui Hristos Dumnezeu să o dăm.

Credinciosii (Strana): *Ție, Doamne.*

Preotul cu glas tare rosteste ecfonisul: *Că Ție se cuvine toată slava, cinstea și închinăciunea, Tatălui și Fiului și Sfântului Duh, acum și pururea și în vecii vecilor.*

Credinciosii (Strana): *Amin!*

Exista in desfasurarea cererilor ecteniei mari o logica si o ordine a asezarii lor. In prima cerere vrem de la Dumnezeu **pace**. Pacea launtrica e prima conditie ce trebuie indeplinita inainte de a incepe orice fel de rugaciune. Daca suntem tulburati, atunci rugaciunea nu ne va mai fi de folos. Cerem in al doilea rand "**pacea de sus**" pentru ca numai aceasta pace e dreapta, ea nefiind asemenea unei paci de pe pamant, adeseori stramba.

Apoi ne rugam "*pentru mântuirea sufletelor noastre*", aici facându-se trecerea de la particular la comunitar. Înțelegem ca rugăciunea nu privește doar persoana mea, ci include deopotrivă și pe semenii mei. De la semenii se ajunge la "*toată lumea*" și la "*toate bisericile*" pentru care ne rugăm să-i(le) aducă (nu prin ecumenism!) la adevărata cunoaștere a lui Dumnezeu. De la general se trece în concret, pomenindu-se "*biserica aceasta*", adică comunitatea creștină locală (parohia) din care face parte fiecare creștin. Următorul pomenit în ectenia mare este ierarhul (episcopul), adică pastorul duhovnicesc cel mai mare, dar și factorul pastrator de comuniune întru Hristos. Apoi nu trebuie să uităm că trebuie „să-i dam cezarului” ce este al lui, rugându-ne să fie luminat de Hristos și apt să asigure cadrul propice pentru creșterea duhovnicească a poporului pe care îl conduce. Actuala modalitate de pomenire a poporului, a credincioșilor și a armatei iubitoare de Hristos, e preluată după modelul grecesc de pomenire. În fiecare sat, oras sau țară, creștinii sunt fermentul creșterii întru Hristos și de aceea ne rugăm ca prin această, Dumnezeu să se facă cunoscut tuturor oamenilor. Foarte important este și mediul natural pe care trebuie să-l protejăm așa cum și el ne protejează. De aceea ne rugăm Bunului Dumnezeu să ne ferească de intemperii și să avem parte de un mediu natural prietenos, precum și de condiții prielnice de viață. "*Cei ce călătoresc, cei bolnavi, cei ce se ostenesc, cei robiți*" sunt cei absenți, din motive binecuvântate sau cu temei, de la Sfânta Liturghie sau de la alta slujbă bisericească pentru care ne rugăm ca Dumnezeu să îi ocrotească deopotrivă și pe ei. Atunci când zicem "*să fim izbaviți de tot necazul, mania, primejdia și nevoia*" cerem ca urmarile propriilor noastre păcate să nu se reverse asupra noastră. "*Apara, mântuiește, miluiește și ne pazeste pe noi, Dumnezeule, cu harul Tău!*" este cererea și rezumatul întregii ectenii. "*Pe Preasfânta, Curată...*" este în legătură cu "*Pe noi înșine...*", adică Maica Domnului și toți sfinții sunt modele de urmat pentru fiecare dintre noi cei care vrem să ne dăruim "*pe noi înșine și unii pe alții și toată viața noastră lui Hristos*". Ectenia mare se încheie cu ecfonisul, adică proclamarea solemnă și glorioasă pe care preotul o face: "*Ca Tău se cuvine toată slava, cinstea și închinăciunea, Tatălui și Fiului și Sfântului Duh.*" Credincioșii sunt de acord și confirmă zicând: *Amin!*

Ectenia este de mai multe feluri și o întâlnim, de obicei, între diferitele capitole liturgice din cadrul unui serviciu religios. Prin urmare avem: *ectenia mică* care e un rezumat al ecteniei mari; *ectenia întreită* care are caracter staruitor, iar "*Doamne miluiește*" este repetat de *trei ori* după fiecare cerere; *ectenia morților* când ne rugăm pentru sufletele celor răposați, iar tonul melodic este unul funebru; *ectenia celor chemați (catehumenilor)*, adică a celor care se pregătesc să devină creștini și pe care o întâlnim doar la Sfânta Liturghie; *ectenia cererilor* când în loc de "*Doamne miluiește*" se răspunde cu "*Da Doamne*". Toate ecteniile au un *ecfonis*, adică un final prin care preotul aduce slava lui Dumnezeu pe un ton exclamativ. Sunt mai multe ecfonise care fac finalul ecteniilor din cadrul cultului religios ortodox: *Ca a Ta este împărăția și puterea și slava...; Ca Tău se cuvine toată slava, cinstea și închinăciunea...; Ca milostiv și iubitor de oameni ești...; Ca Tu ești Învierea și Viața...; Ca binecuvântat ești Dumnezeul nostru...; etc.*

Fie ca împreună-rugăciunea de la ecteniile cultului nostru ortodox să crească și înmulțească în inimile noastre dragostea lui Dumnezeu! *p.didel*

❖ RUBRICA SAMARINEANULUI MILOSTIV

SALVEAZĂ O INIMĂ!

„Suntem datori creștinește, chiar dacă nu avem posibilitatea materială, să ajutăm. O putem face cu un gând bun, o rugăciune sau cu o încurajare. Să ne purtăm neputințele unii altora și să transmitem dragoste față de cel aflat într-o grea suferință! Cred că și prin dragostea cea adevărată, nevăzută, putem să ne mântuim, cu mila lui Dumnezeu.” Plăcintă Vlad Dumitru, Președintele Asociației „Salvează o inimă”.

Noi, Misiunea Sfanta Maria si Sfintii Martiri Brancoveni din Kitchener, **va incurajam sa veniti in sprijinul cazurilor postate si sprijinite de Asociatia "Salveaza o inima"**. Daca intrati pe website-ul asociatiei <https://salveazaoinima.ro/> veti vedea multi copii suferinzi, cu tot felul de boli si poate cea mai multa durere stransa la un loc pe o pagina electronica de asociatie. Asociatia este una in care puteti avea suta la suta incredere. Banii donati de dumneavoastra merg direct catre cazul pentru care ati optat, iar recomandarile venite din multe directii sunt toate absolut pozitive. Deci, vizitati website-ul <https://salveazaoinima.ro/> si ajutati acei copii, dupa puterea si dupa dragostea dumneavoastra! Donatiile se pot face on-line, folosindu-va de instructiunile de pe pagina de web. Va multumim si Dumnezeu sa va rasplateasca jertfa!

❖ **PROGRAM**

DUMINICA, 04 MARTIE 2018, ORA 11:00 a.m.

- **SFANTA LITURGHIE**
- **ADUNARE PAROHIALA, ORA 1:00 p.m.**

DUMINICA, 11 MARTIE 2018, ORA 11:00 a.m.

- **SFANTA LITURGHIE**

DUMINICA, 18 MARTIE 2018, ORA 11:00 a.m.

- **SFANTA LITURGHIE**

DUMINICA, 25 MARTIE 2018, ORA 11:00 a.m.

- **SFANTA LITURGHIE (BUNAVESTIRE)**
- **URMEAZA O AGAPA CU PREPARATE DIN PESTE OFERITA DE DOAMNELE ELENA ABAGIU SI CRISTINA PEKURAR**